

بیست و هفتمین کنفرانس اپتیک و فوتونیک ایران و سیزدهمین کنفرانس مهندسی و فناوری فوتونیک ایران، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.
۱۴-۱۶ بهمن ۱۳۹۹

کد مقاله : ۱-۲۵۳۹-۱۰-A

بررسی مشخصات اپتوالکترونیکی دیود نور گسیل آلی مبتنی بر ساختار ITO/MoO₃/NPB/Alq₃:DCJTBA/Alq₃/LiF/Al

فاطمه عباسی^۱، سید محمدباقر قرشی^{۱*} و المیرا کریم زاده^۲

^۱ دانشکده لیزر و فوتونیک دانشکده فیزیک دانشگاه کاشان، کاشان
^۲ گروه مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان

Email: 1. abbasifatemeh210870@gmail.com
2. mghorashi@kashanu.ac.ir
3. elmira.karimzadeh@gmail.com

چکیده- در این تحقیق، ویژگی های اپتوالکترونیکی دیود نور گسیل آلی با ساختار ITO/MoO₃/NPB/Alq₃:DCJTBA/Alq₃/LiF/Al شبیه سازی شده است. دیودهای نور گسیل آلی با لایه میزبان-مهمان (Alq₃:DCJTBA) با نرم افزار (APSYS (Advanced Physical Model of Simulation Devices) مورد بررسی قرار گرفتند. طول موج نشر در ۵۲۰ نانومتر برای نمونه مرجع (بدون مهمان) ظاهر شد. پس از آن تاثیر حضور لایه میزبان-مهمان (Alq₃:DCJTBA) با درصد وزنی های ۱، ۵ و ۱۰ در این ساختار مورد بررسی قرار گرفت. نتایج شبیه سازی نشان دادند که استفاده از لایه میزبان-مهمان (Alq₃:DCJTBA) طول موج نشر را به ۶۳۰ نانومتر انتقال می دهد. همچنین نمونه ای با ۵ درصد وزنی ماده مهمان DCJTBA دارای بازدهی جریان بهتر نسبت به نمونه مرجع شد. منشأ فیزیکی عملکرد نوری بهبود یافته برای دیودهای نور گسیل آلی با حضور ساختار میزبان-مهمان (Alq₃:DCJTBA) می تواند به دلیل افزایش الکترون ها و حفره ها در رابط بین لایه های Alq₃: DCJTBA و Alq₃ باشد، که این امر منجر به افزایش نرخ بازترکیبی تابشی و بهبود بازدهی جریان می شود.

کلید واژه- الکترو لومینسانس، دیود نور گسیل آلی، شبیه سازی، میزبان-مهمان، نور قرمز

Investigation of Optoelectronic Characteristics of Organic Emission Diode Based on ITO/MoO₃/NPB/Alq₃:DCJTBA/Alq₃/LiF/Al Heterostructure

Fatemeh Abbasi¹, Seyed Mohammad Bagher Ghorashi^{1,*}, and Elmira Karimzadeh²

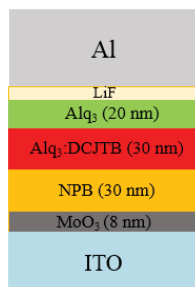
¹ Department of Laser and Photonics Faculty of Physics University of Kashan, Kashan

² Department of Materials Engineering, Isfahan University of Technology, Isfahan

Abstract- In this research, optoelectronic properties of OLED structure consisting ITO/MoO₃/NPB/Alq₃:DCJTBA/Alq₃/LiF/Al layers was investigated. OLEDs with host-guest layer (Alq₃: DCJTBA) were simulated with the APSYS (abbreviation of Advanced Physical Model of Simulation Devices) simulation program. In reference sample (without guest), the emission wavelength was appeared at 520 nm. Then, the effect of the presence the guest in host layer (Alq₃: DCJTBA) with different weight percent (1, 5 and 10 %) was simulated. The results were showed that the emission wavelength was shifted to 630 nm. Also, the OLED structure with Alq₃:DCJTBA (5%w) layer had a better current efficiency than other samples. Improvement of optical performance of the host-guest OLED structures is due to the increase of electrons and holes between Alq₃: DCJTBA and Alq₃ layers which lead to raise the radiative recombination rate and improve current efficiency.

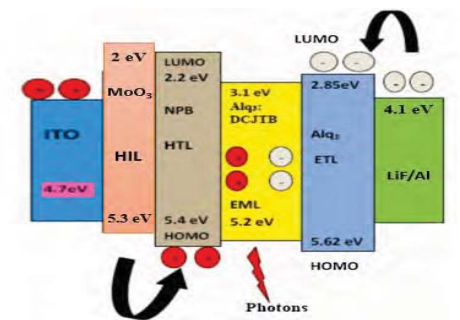
Keywords: Electroluminescence, Host-guest, OLED, Red light, Simulation

انتقال دهنده الکترون، LiF به عنوان لایه بافر و Al به عنوان کاتد است. نمای ساختار لایه ای OLED مورد مطالعه در شکل ۱ نشان داده شده است.

شکل ۱: نمایی از ساختار OLED شبیه سازی شده.

ساختار مرجع، OLED ی با لایه های Al، LiF، Alq₃، ساختار مرجع، OLED ی با لایه های Al، LiF، Alq₃، MoO₃، NPB، Alq₃:DCJTB و ITO به ترتیب با ضخامت های ۱۸۰، ۱/۵، ۳۰، ۲۰، ۳۰، ۸ و ۱۰۰ نانومتر در نظر گرفته شد. تأثیر حضور ماده DCJTB با درصد های وزنی مختلف (۱،۵ و ۱۰ درصد وزنی) به عنوان ماده مهمان در لایه گسیلنده Alq₃ (میزبان) بر عملکرد OLED بررسی شد. ترازهای انرژی مواد به کار رفته در ساختار در شکل ۲ نشان داده شده است.

شکل ۲: نمایی از ترازهای انرژی مواد به کار رفته در ساختار ITO/MoO₃/NPB/Alq₃:DCJTB/Alq₃/LiF/Al

در نرم افزار APSYS ویژگی های الکتریکی و اپتیکی با حل معادله ی پواسون و معادله پیوستگی جریان برای الکترون و حفره شبیه سازی می شوند. بر خلاف دیودهای معمول، انتقال بار در دیودهای آلی توسط میدان الکتریکی

مقدمه

دیودهای نور گسیل آلی (OLED) در سال های اخیر، به عنوان نوع جدیدی از تکنولوژی نمایشگرها بسیار مورد توجه قرار گرفته اند که ناشی از مزیت های فراوان این ادوات نسبت به تکنولوژی های فعلی نمایشگرهاست. تعداد زیاد مواد آلی نور گسیل، منجر می شود که بتوان ساختارهای متفاوتی را طراحی و بررسی کرد و ساختار OLED را با توجه به طیف نور خروجی و بازدهی آن انتخاب نمود. ماده مهمان DCJTB، که مشتقی از DCM است، برای تنظیم مشخصات الکترواپتیکی در OLED ها استفاده می شود. به خصوص، این ماده به طور گسترده در ساخت OLED های قرمز و سفید مورد استفاده قرار می گیرد. هم چنین، فرآیند ساخت OLED ها نسبت به دیگر انواع تکنولوژی های نمایش و حتی ساخت قطعات نیمه هادی، ساده تر و ارزان تر است و محصولات تولید شده از نمونه های دیگر نازک تر و سبک تراند [۱].

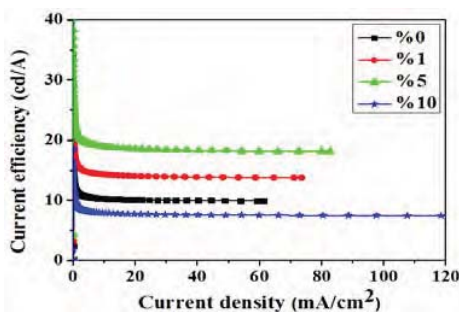
در این تحقیق، از ماده میزبان-مهمان (Alq₃:DCJTB) به عنوان ماده آلی نور گسیل OLED استفاده شده است. ویژگی های الکترو اپتیکی OLED های طراحی شده با درصد های متفاوت ماده میهمان در ماده میزبان (۰، ۱، ۵ و ۱۰ درصد) که شامل طیف الکترو لومینسانس، منحنی های چگالی جریان-ولتاژ، روشنایی-ولتاژ و بازدهی جریان-چگالی جریان OLED ها مورد بررسی قرار گرفته اند.

روش شبیه سازی

ساختار OLED طراحی شده شامل یک شیشه به عنوان زیرلایه، ITO به عنوان آند، MoO₃ به عنوان لایه تزریق کننده حفره، NPB به عنوان لایه انتقال دهنده حفره، Alq₃:DCJTB به عنوان گسیلنده نور، Alq₃ به عنوان لایه

روشنایی نمونه با ماده مهمان ۵ درصد نسبت به نمونه‌ای به نمونه مرجع بیشتر است که ناشی از تحرک پذیری لایه‌ها است. تحرک پذیری حفره‌ها در NPB بسیار بیشتر از تحرک پذیری الکترون‌ها در Alq_3 است. با افزودن ماده مهمان، حامل‌های بار مستقیماً وارد ماده مهمان می‌شوند. با توجه به مطالب فوق و نتایج شبیه سازی می‌توان دریافت که نمونه ۵ درصد وزنی ماده مهمان، تعادل بهتری از الکترون و حفره را رقم زده است و روشنایی آن افزایش یافته است. بنابراین، انتقال انرژی فورستر و دکستر نقش جزئی را ایفا می‌کنند [۳]. به عنوان نمونه روشنایی در ۷ ولت در نمونه مرجع ۵ درصد وزنی ماده مهمان به ترتیب حدود 836 cd/m^2 و 2163 cd/m^2 است.

شکل ۴ مقایسه‌ی نمودار بازدهی جریان-چگالی جریان ساختار OLED مرجع و ساختارهایی با درصد‌های وزنی مختلف DCJTBA در Alq_3 را نشان می‌دهد. بازدهی جریان با افزایش ماده مهمان تا ۵ درصد وزنی افزایش یافت و با افزایش بیشتر ماده مهمان تا ۱۰ درصد وزنی کاهش بازدهی جریان مشاهده شد. بازدهی جریان برای نمونه‌های ۰، ۱، ۵ و ۱۰ درصد وزنی ماده مهمان در چگالی جریان 30 mA/cm^2 برابر با حدود ۱۰، ۱۴، ۷/۵ و 20 cd/A به ترتیب اندازه‌گیری شد.

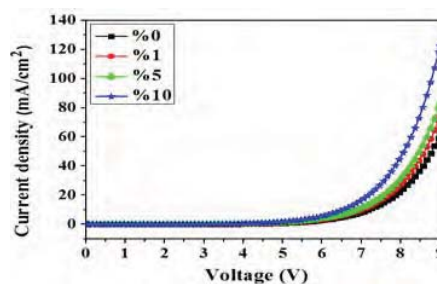
شکل ۴: نمودار بازدهی جریان-چگالی جریان OLEDهای مبتنی بر Alq_3 با درصد‌های مختلف DCJTBA

در مدل پرش فعال می‌شود. هم چنین نیمه هادی آلی از طریق باز ترکیب اکسیتونی فرنکل نور را منتشر می‌کند [۲].

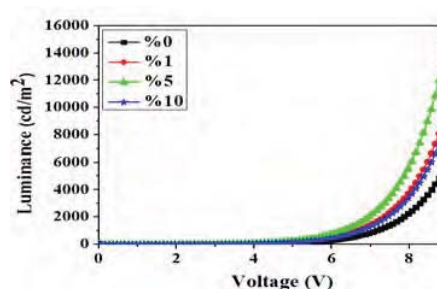
نتایج

از مشخصه های بسیار مهم در دیودهای آلی، منحنی چگالی جریان-ولتاژ و روشنایی-ولتاژ هستند. مشخصات چگالی جریان و روشنایی بر حسب ولتاژ ساختار مرجع و مقایسه ی آن با ساختارهای میزبان-مهمان با درصد‌های وزنی مختلف مهمان (DCJTBA) در شکل ۳ آورده شده است.

(الف)

(ب)

شکل ۳: (الف) نمودار چگالی جریان-ولتاژ و (ب) روشنایی-ولتاژ OLEDهای مبتنی بر Alq_3 با درصد‌های مختلف DCJTBA.

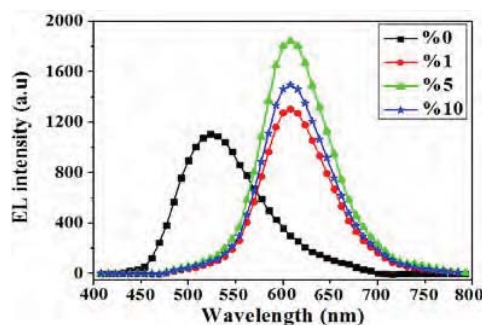
با افزایش درصد ماده مهمان به دلیل تزریق مستقیم حفره از NPB به DCJTBA و تزریق مستقیم الکترون از Alq_3 به DCJTBA، ولتاژ شروع کاهش می‌یابد. همچنین افزایش درصد ماده مهمان منجر به ورود بیشتر حامل‌ها به ماده مهمان (DCJTBA) می‌شود که در نتیجه ی آن چگالی جریان افزایش می‌یابد [۳]. از شکل ۳ می‌توان دریافت که

نرم افزار APSYS شبیه سازی شدند. با توجه به نتایج شبیه سازی و مقایسه آن‌ها با یکدیگر نمونه بهینه، OLED با ساختار میزبان-مهمان با ۵ درصد وزنی DCJTB به دست آمد. این نمونه نسبت به نمونه مرجع و نمونه‌های دیگر مهمان-میزبان (با درصد‌های وزنی DCJTB، ۱ و ۱۰) ولتاژ شروع کمتری دارد و در ولتاژهای کمتری به روشنایی بالایی می‌رسد و هم چنین بازدهی جریان در دیود ۵٪ بیشتر از سایر نمونه‌ها بود. در همه‌ی نمونه‌های شامل ماده‌ی مهمان طول موج نشر به سمت طول موج‌های بزرگتر جابه‌جا شد. OLED نور سبز با طول موج نشر ۵۲۰ نانومتر (مربوط به نمونه مرجع) به یک OLED نور قرمز با طول موج ۶۳۰ نانومتر (مربوط به نمونه میزبان-مهمان) تغییر یافت و شدت در نمونه‌ی ۵ درصد وزنی نسبت به سایر نمونه‌ها بیشتر است. در نهایت می‌توان بیان کرد که نتایج شبیه سازی نشان می‌دهند که حضور ۵ درصد وزنی ماده‌ی آل‌ی DCJTB به عنوان ماده مهمان در لایه Alq₃ منجر به بهبود عملکرد OLED و دستیابی به OLED قرمز می‌گردد.

مرجع‌ها

- [1] G. Sharma, S. Z. Hashmi, U. Kumar, S. Kattayat, "Optical and electronic characteristics of ITO/NPB/Alq₃:DCJTB/Alq₃/Ag heterostructure based organic light emitting diode", *Optik*, Vol. 223, No. 165572, pp. 1-8, 2020.
- [2] Q. Wu, F. Cao, H. Wang, J. Kou, Z. H. Zhang, "Promoted Hole Transport Capability by Improving Lateral Current Spreading for High-Efficiency Quantum Dot Light-Emitting Diodes", *Advanced Science*, Vol. 45, No. 2001760, pp. 1-7, 2020.
- [3] S. Yu, C. Ma, C. Cheng, X. Wang, D. Ji, Z. Fan, D. Xia, "Synthesis and 0.88 μm near-infrared electroluminescence properties of a soluble chloroindiumphthalocyanine", *Dyes and Pigments*, Vol. 76, No. 2, pp. 492-498, 2008.

شکل ۵ مقایسه‌ی طیف الکترو لومینسانس نمونه‌ی مرجع با نمونه‌هایی با درصد‌های وزنی مختلف DCJTB در Alq₃ را نشان می‌دهد. با افزایش ماده مهمان طول موج نشر به سمت طول موج‌های بزرگتر جابه‌جا شد و OLED نور سبز با طول موج نشر ۵۲۰ نانومتر (مربوط به نمونه مرجع) به یک OLED نور قرمز با طول موج ۶۳۰ نانومتر (مربوط به نمونه‌های میزبان-مهمان) تغییر یافت.

شکل ۵: طیف الکترو لومینسانس OLEDهای مبتنی بر Alq₃ با درصد‌های مختلف DCJTB.

در نمونه‌های شامل لایه میزبان-مهمان، انتقال انرژی از میزبان به میهمان کاملاً شکل گرفته است و هیچ اثری از بیشینه تابش مربوط به Alq₃ در طیف دیده نمی‌شود. همچنین، هنگامی که DCJTB از نظر درصد وزنی بیش از ۵ درصد بود، با افزایش درصد مهمان شدت پیک انتشار OLED نور قرمز کاهش یافت که می‌تواند به دلیل فروافت فلورسانس و اثر نابودی سطوح برانگیخته سه تایی-سه تایی در درصد‌های بالا و در نتیجه کاهش شدت پیک انتشار باشد [۳].

نتیجه‌گیری

در این تحقیق، خصوصیات الکترواپتیکی ساختار ITO/MoO₃/NPB/Alq₃:DCJTB/Alq₃/LiF/Al با درصد‌های وزنی مختلف DCJTB و مقایسه‌ی آن با ساختار مرجع ITO/MoO₃/NPB/Alq₃/Alq₃/LiF/Al